

Toc de queda (encara)

«El toc de queda marxarà de la mateixa manera arbitrària que va arribar, però l'arbitrarietat continuarà instal·lada al govern»

El Govern va anunciar dimarts que no allargarà el toc de queda un cop s'esgotin els 15 dies de la pròrroga actualment vigent, el 20 de gener. Després va matisar que això passarà ?si les dades milloren?, com si de cop i volta s'haguessin adonat que era massa descarat anunciar la fi d'aquesta restricció absurda sense que les circumstàncies que van invocar per a implementar-la hagin canviat. El toc de queda marxarà de la mateixa manera arbitrària que va arribar, però l'arbitrarietat continuarà instal·lada al govern.

D'aquí a uns dies ens semblarà impossible que ens prohibissin sortir al carrer a determinades hores, però tot fa pensar que si mai torna el toc de queda l'entomarem sense gaires escarafalls tal com hem fet fins ara. En aquesta última ocasió, el govern de Pere Aragonès podrà posar-se la medalla d'haver estat l'única comunitat autònoma (i, de fet, l'únic país d'Europa) que ha imposat un toc de queda sense estat d'alarma.

No és que les dades de Catalunya fossin les pitjors de l'estat, és que tenim un govern carregat de complexos que vol desmarcar-se de Díaz Ayuso amb tot el que pugui. És com si, perduda l'oportunitat de fer la independència l'octubre del 2017, ara volguessin prendre tot de decisions absurdíssimes però cridaneres només per fer gesticular una mica aquest ninot trencat que és l'autonomia. Algú, a la Generalitat, encara deu pensar que el toc de queda ha estat una mena d'acte de sobirania.

No cal dir que, des que va començar la pandèmia, ningú no ha estat capaç de justificar amb criteris científics la idoneïtat d'aquesta mesura tan restrictiva per als drets fonamentals. No han aportat ni una sola dada, ni un sol estudi, que recomanés prohibir la mobilitat a tota la població.

En els informes que han facilitat al TSJ (elaborats prescindint del procediment legal establert, però aquest és un altre tema), s'han limitat a parlar de botellots. Han admès, per tant, que el toc de queda era una mesura estrictament d'ordre públic per impedir el consum d'alcohol al carrer, una activitat que ja està prohibida en el nostre ordenament jurídic, però que els cossos policials són incapaços d'impedir. De tocs de queda per controlar l'ordre públic n'hem vist algun, al llarg de la història. Cap d'ells s'ha imposat en societats democràtiques.

Una altra justificació, tant o més escandalosa, ha estat ?la conscienciació? de la població. Ho va dir Magda Campins, presidenta del comitè científic assessor per a la covid, en una entrevista a elDiario.es. Aquest desvergonyiment només s'explica per una cultura democràtica més aviat justeta, que evidentment és compartida pel govern de la Generalitat. Fa una mica d'angúnia pensar que els dos partits que ara governen a Catalunya són els mateixos que s'omplien la boca parlant de ?democràcia? quan van voler fer creure a tothom que farien la independència.

Acabarà la pandèmia i encara no haurà quedat clar que limitar el dret a circular lliurement per la via pública és molt més greu que forçar el tancament de determinats negocis. Però ja s'haurà aplanat el camí perquè el dia de demà qualsevol governant encara menys primmirat implementi mesures restrictives de drets fonamentals a la mínima de canvi i sense cap justificació.

